

Som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse må en medlemsstat af lønmodtageren kun kræve forevist den legitimation, med hvilken han er indrejst i landet samt en erklæring fra arbejdsgiveren om ansættelse hos denne eller en arbejdsattest. Af familiemedlemmer må kun kræves forevist den legitimation, med hvilke de er indrejst i landet, et i hjemlandet udstedt bevis, hvoraf slægtskabsforholdet fremgår, samt eventuelt bevis for, at slægtninge forsørges af lønmodtageren eller lever i fælles husholdning med ham i hjemlandet.

Opholdstilladelsen skal gælde for hele den udstedende medlemsstats område samt have gyldighed i mindst 5 år og uden videre forlænges. Dog kan opholdstilladelsens gyldighedsperiode ved første forlængelse begrænses, såfremt lønmodtageren uforskyldt er arbejdsløs i modtagerlandet og har været det i over 12 på hinanden følgende måneder. Forlængelsen må i så fald ikke være under en periode af 12 måneder.

Der kræves ikke opholdstilladelse for lønmodtagere, der har beskæftigelse under 3 måneder, samt for grænse- og sæsonarbejdere.

Kommissionsforordning nr. 1251/70 af 29. juni 1970 om lønmodtagernes ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse der.

Forordningen bestemmer, at retten til at blive boende efter ansættelsens ophør tilkommer lønmodtagere, hvis beskæftigelse ophører efter opnåelsen af den i beskæftigelseslandets lovgivning fastsatte alder for alderspension, når de har haft beskæftigelse i landet i mindst 12 måneder forud herfor samt har haft fast ophold i landet mindst i de sidste 3 år. Retten tilkommer endvidere lønmodtagere, der på grund af vedvarende arbejdsdygtighed må ophøre med lønnet beskæftigelse under forudsætning af, at de har haft ophold i landet mindst i de sidste 2 år. Denne sidste betingelse kræves ikke opfyldt, såfremt uarbejdsdygtigheden skyldes en arbejdsulykke eller erhvervs sygdom, som giver ret til en vedvarende ydelse, der helt eller delvis skal udredes af en institution i opholdslandet.

For grænsearbejdere er der herudover fastsat særlige bestemmelser.

Forordningen giver familiemedlemmer en nærmere præciseret adgang til at blive boende i det tidligere beskæftigelsesland sammen med den tidligere lønmodtager og efter dennes død.

Når ret til ophold er erhvervet i henhold til disse regler, skal opholdstilladelse, omfattende hele statens område, gives for mindst 5 år og skal uden videre forlænges.

Rådsdirektiv nr. 64/221 af 25. februar 1964 om koordinering af medlemsstaternes regler vedrørende indrejse- og opholdstilladelse, som er udstedt med henblik på at sikre den offentlige orden, den offentlige sundhed og den offentlige sikkerhed.

Direktivet er fælles for arbejdskraftens frie bevægelighed, reglerne om etableringsret og om retten til udveksling af tjenesteydelser og er omtalt under etableringsretten.

II. Vedrørende udveksling af unge arbejdere

Rådsbeslutning nr. 14/307 af 8. maj 1964 om første fælles program til fremme af udveksling af ung arbejdskraft inden for Fællesskabet.

Programmet omfatter lønmodtagere, i almindelighed i alderen fra 18–30 år, der efter en faglig grunduddannelse tager beskæftigelse i en anden medlemsstat med henblik på at udvide den faglige uddannelse, deres almene viden, sprogkunderskaber m. v. Opholdets varighed skal i reglen være mellem 6 og 18 måneder. Med hensyn til retten til ophold m. v. gælder mindst lige så gunstige bestemmelser for stagiaires, som for de af Rådets forordning om arbejdskraftens frie bevægelighed omfattede lønmodtagere.

III. Vedrørende social tryghed.

Rådsforordning nr. 1408/71/EØF af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på lønmodtagere og disses familier, der flytter inden for Fællesskabet.

Med hjemmel i EØF-traktatens artikel 51 vedtog EF's Råd i 1958 to forordninger om social tryghed for vandrende lønmodtagere. Som supplement til de to forordninger vedtog Rådet i 1963 en yderligere forordning om social tryghed for grænsearbejdere, dvs. lønmodtagere, som er bosat i én medlemsstat og beskæftiget i en anden.

De grundlæggende regler i de nævnte rådsforordninger er nu i revideret form samlet i en forordning af 14. juni 1971, der gengives som bilag og omtales nedenfor. Forordningen træ-